

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DELEGATURA w ŁODZI

Aleja Piłsudskiego 8
90-051 Łódź, P - 73
Tel. (0-42) 636-36-89, Fax (0-42) 636-07-12
E-mail: lodz@uokik.gov.pl

RŁO/61- 25/07/AK

Łódź, dnia 23 maja 2007 r.

DECYZJA Nr RŁO 26/2007

Na podstawie art. 23c ust. 1 w związku z art. 23a ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity Dz. U. 2005 r., Nr 244, poz. 2080, ze zm.: Dz. U. z 2006 r. Nr 157, poz. 1119; Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1834) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy w związku z art. 131 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331) i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2002 r., Nr 18, poz. 172, zm. Dz. U. z 2003 r. Nr 6, poz. 68), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów wszczętego z urzędu przeciwko Cezaremu Brzezińskiemu, ul. Obrońców Westerplatte 12A m. 3, 91-811 Łódź, Grzegorzowi Szyfmanowi, ul. Obrońców Westerplatte 14 m. 11, 91-811 Łódź, Jackowi Kobierzyckiemu, ul. Pisankowa 1, 91-281 Łódź, Witoldowi Krawczykowi, ul. Jacka Malczewskiego 54/56 m. 54, 93-154 Łódź, współników spółki cywilnej, którzy prowadzą wspólnie działalność gospodarczą pod nazwą „BAŁ-SAT” w Łodzi, ul. Organizacji WIN 52,

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów działanie Cezarego Brzezińskiego, Grzegorza Szyfmana, Jacka Kobierzyckiego, Witolda Krawczyka, polegające na stosowaniu we wzorcu umowy pn. „UMOWA NR ...” postanowienia o następującej treści:

„Zmiany cen abonamentu będą ogłaszane w programie lokalnym naszej telewizji”,

które jest tożsame z postanowieniem umowy wpisanym do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego

i nakazuje się zaniechanie jej stosowania.

Uzasadnienie

Na przełomie 2006 r. i 2007 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezes Urzędu”) przeprowadził badanie lokalnych rynków dostarczania konsumentom programów telewizyjnych w pakietach programowych w postaci sygnału audio- wizualnego rozprowadzanego drogą sieci kablowej na terenie właściwości miejscowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura w Łodzi. W toku badania Prezes Urzędu ustalił, że Cezary Brzeziński, Grzegorz Szyfman, Jacek Kobierzycki, Witold

Krawczyk, prowadzący wspólnie działalność gospodarczą pod nazwą „BAŁ-SAT” s.c. w Łodzi, ul. Organizacji WIN 52, stosują w zdaniu 8 rozdziału „Warunki przyłączenia do sieci dla Zleceniodawcy” „UMOWA NR...” postanowienie o treści: „*Zmiany cen abonamentu będą ogłaszane w programie lokalnym naszej telewizji*”.

W wyniku analizy ww. postanowienia ustalono, że postanowienie to jest tożsame z postanowieniem o treści: „*O zmianie opłaty Operator jest zobowiązany poinformować Abonenta z czternastodniowym wypowiedzeniem poprzez zamieszczenie informacji w kanale informacyjno – planszowym, w formie ogłoszeń na budynkach lub pisemnie. Za takie powiadomienie uważa się również przesłanie druków opłat z nadrukowaną nową ceną*”, które zostało wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego (zwany dalej: „Rejestr”) pod pozycją nr 401, w dniu 5 maja 2005 r.

W celu wyeliminowania stwierdzonych nieprawidłowości konieczne i uzasadnione było podjęcie działań administracyjnych chroniących konsumentów.

W dniu 19 lutego 2007 r. Prezes Urzędu wszczął z urzędu Postanowieniem Nr 1/61-25/07 postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez Cezarego Brzezińskiego, ul. Obrońców Westerplatte 12A m. 3, 91-811 Łódź, Grzegorza Szyfmana, ul. Obrońców Westerplatte 14 m. 11, 91-811 Łódź, Jacka Kobierzyckiego, ul. Pisankowa 1, 91-281 Łódź, Witolda Krawczyka, ul. Jacka Malczewskiego 54/56 m. 54, 93-154 Łódź, współników spółki cywilnej, którzy prowadzą wspólnie działalność gospodarczą pod nazwą „BAŁ-SAT” s.c. w Łodzi, ul. Organizacji WIN 52, praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów polegających na stosowaniu we wzorcu umowy pn. „UMOWA NR ...” postanowienia o następującej treści:

„Zmiany cen abonamentu będą ogłaszane w programie lokalnym naszej telewizji”,

które jest tożsame z postanowieniem umowy wpisanym do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego.

Prezes Urzędu zawiadomił Cezarego Brzezińskiego, Grzegorza Szyfmana, Jacka Kobierzyckiego, Witolda Krawczyka o wszczęciu postępowania w dniu 19 lutego 2007 r. (*dowód: karta nr 3*).

Postanowieniem nr 2/61-25/07 z dnia 19 lutego 2007 r. Prezes Urzędu zaliczył w poczet dowodów w prowadzonym postępowaniu dokumenty zebrane w postępowaniu wyjaśniającym t. j. pismo współników spółki cywilnej „BAŁ-SAT” z dnia 5 stycznia 2007 r., „Zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej” Cezarego Brzezińskiego, Grzegorza Szyfmana, Jacka Kobierzyckiego i Witolda Krawczyka, wzór umowy „UMOWA NR ...” (*dowód: karty nr 4 -10*), o czym zawiadomił Cezarego Brzezińskiego, Grzegorza Szyfmana, Jacka Kobierzyckiego, Witolda Krawczyka, w dniu 19 lutego 2007 r. (*dowód: karta nr 11*).

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania Cezary Brzeziński, Grzegorz Szyfman, Jacek Kobierzycki i Witold Krawczyk w dniu 14 marca 2007 r. zaproponowali zmianę kwestionowanego przez Prezesa Urzędu postanowienia. Jednak zaproponowana zmiana była tożsama z treścią kwestionowanego przez Prezesa Urzędu zapisu wzorca umowy. (*dowód: - karty nr 14-15*).

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

Cezary Brzeziński, Grzegorz Szyfman, Jacek Kobierzycki i Witold Krawczyk są osobami fizycznymi wpisanymi do Ewidencji Działalności Gospodarczej, prowadzonej przez Prezydenta Miasta Łodzi i prowadzą działalność gospodarczą na podstawie ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2004 r., Nr 173, poz. 1807, ze zm. – zwana dalej: „ustawa o swobodzie działalności gospodarczej”) oraz ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2004 r., Nr 171, poz. 1800, ze zm. – zwana dalej: „Prawo telekomunikacyjne”).

Cezary Brzeziński, Grzegorz Szyfman, Jacek Kobierzycki i Witold Krawczyk prowadzą działalność gospodarczą pod nazwą „BAŁ-SAT” w Łodzi, ul. Organizacji WIN 52. Przedmiotem ich działalności jest usługa dostarczania programów telewizyjnych w pakietach programowych w postaci sygnału audio - wizualnego rozprowadzanego drogą sieci kablowej. Jest to usługa telekomunikacyjna w rozumieniu art. 2 pkt 48 Prawa telekomunikacyjnego. Usługa ta jest dostępna dla ogółu użytkowników (w tym konsumentów), tym samym należy przyjąć, że usługa ta ma charakter publiczny w rozumieniu art. 2 pkt 31 Prawa telekomunikacyjnego.

W swojej działalności Cezary Brzeziński, Grzegorz Szyfman, Jacek Kobierzycki i Witold Krawczyk stosują przy zawieraniu umów na świadczenie usług telekomunikacyjnych wzorzec umowy pn. „UMOWA Nr...” (*dowód: karta nr 10*). Dokument ten stanowi wzorzec umowy w rozumieniu art. 384 § 1 k.c. Cezary Brzeziński, Grzegorz Szyfman, Jacek Kobierzycki i Witold Krawczyk określili w nim jednostronnie warunki świadczenia usługi telekomunikacyjnej. Wzorzec ten jest przygotowany z góry, przed zawarciem umowy i zawiera gotowe postanowienia, na treść których konsument nie ma wpływu.

We wskazanym powyżej wzorcu umowy Cezary Brzeziński, Grzegorz Szyfman, Jacek Kobierzycki i Witold Krawczyk ustalili jednostronnie następujące postanowienie:

- „*Zmiany cen abonamentu będą ogłaszane w programie lokalnym naszej telewizji.*”

Ponadto ustalono, że Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów”) w wyroku z dnia 19 stycznia 2005 r. (sygnatura akt XVII AmC 2/04) uznał za niedozwolone postanowienie umowy o treści: „*O zmianie opłaty Operator jest zobowiązany poinformować Abonenta z czternastodniowym wypowiedzeniem poprzez zamieszczenie informacji w kanale informacyjno – planszowym, w formie ogłoszeń na budynkach lub pisemnie. Za takie powiadomienie uważa się również przesłanie druków opłat z nadrukowaną nową ceną*” Postanowienie to zostało wpisane do Rejestru pod pozycją nr 401, w dniu 5 maja 2005 r.

Cezary Brzeziński, Grzegorz Szyfman, Jacek Kobierzycki i Witold Krawczyk nie przedstawili dowodów potwierdzających zmianę kwestionowanego przez Prezesa Urzędu postanowienia wzorca umowy.

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity Dz. U. 2005 r., Nr 244, poz. 2080, ze zm.: Dz. U. z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Dz. U. z 2006 r. Nr 249, poz. 1834 - zwana dalej: „ustawa o okik”) przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy. Nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów. Przepis art. 23a ust. 2 ww.

ustawy zawiera otwarty katalog działań stanowiących praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów. Ustawodawca wskazuje w tym przepisie, iż praktyką naruszającą zbiorowe interesy konsumentów jest w szczególności stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ k.p.c.

Stwierdzenie praktyki określonej w art. 23a ust. 1 i ust. 2 ustawy o okik wymaga wykazania, że spełnione zostały łącznie trzy przesłanki:

- 1) działanie przedsiębiorcy,
- 2) noszące znamiona bezprawności,
- 3) godzące w zbiorowy interes konsumentów.

Ad 1)

Cezary Brzeziński, Grzegorz Szyfman, Jacek Kobierzycki i Witold Krawczyk są przedsiębiorcami w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o okik. Zgodnie z tym przepisem pod pojęciem przedsiębiorcy – rozumie się przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178; z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193; z 2001 r. Nr 49, poz. 509, Nr 67, poz. 679, Nr 102, poz. 1115 i Nr 147, poz. 1643; z 2002 r. Nr 1, poz. 2, Nr 115, poz. 995 i Nr 130, poz. 1112; z 2003 r. Nr 86, poz. 789, Nr 128, poz. 1176 i Nr 217, poz. 2125; z 2004 r. Nr 54, poz. 535, Nr 91, poz. 870 i Nr 173, poz. 1808; z 2006 r. Nr 144, poz. 1043). Zgodnie z art. 66 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. - Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2004 r. Nr 173, poz. 1808), ustawa z dnia 19 listopada 1999 r. Prawo działalności gospodarczej straciła moc z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2004 r. Nr 173, poz. 1807 ze zm.). Z kolei, przepis art. 86 tej ustawy stanowi, że ilekroć w obowiązujących przepisach jest mowa o przepisach ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej, należy przez to rozumieć właściwe przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Ponadto zgodnie z art. 4 ust 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej za przedsiębiorców uznaje się także wspólników spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej. Natomiast zgodnie z art. 15 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej Cezary Brzeziński, Grzegorz Szyfman, Jacek Kobierzycki i Witold Krawczyk jako przedsiębiorcy telekomunikacyjni, powinni być wpisani do rejestru działalności regulowanej, to jest do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

Cezary Brzeziński, Grzegorz Szyfman, Jacek Kobierzycki i Witold Krawczyk posiadają zdolności prawną i zdolności do czynności prawnych i są zaewidencjonowani w ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Łodzi oraz są wpisani do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych pod numerem 2954 (*dowód: karta nr 18*). Tym samym Cezary Brzeziński, Grzegorz Szyfman, Jacek Kobierzycki i Witold Krawczyk są przedsiębiorcami w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o okik.

W związku z tym pierwsza przesłanka art. 23a ust. 1 i ust. 2 ustawy o okik została spełniona.

Ad 2)

Bezprawność jest to sprzeczność zachowania z przepisami prawa oraz z zasadami współżycia społecznego. Chodzi więc o sprzeczność z szeroko rozumianym porządkiem

prawnym jako całością. Pojęcie porządek prawny obejmuje nakazy i zakazy wynikające z normy prawnej, a także nakazy i zakazy wynikające z norm moralnych i obyczajowych określanych jako zasady współżycia społecznego. Bezprawność jest czynnikiem o charakterze obiektywnym, niezależnym od wystąpienia szkody, czy od zamiaru podmiotu dopuszczającego się działań bezprawnych. Przy ocenie bezprawności rozważenia wymaga kwestia, czy czyn był zgodny, czy też niezgodny z obowiązującymi zasadami porządku prawnego tj. normami prawa powszechnie obowiązującego a także z nakazami i zakazami wynikającymi z zasad współżycia społecznego.

Jak zostało wykazane powyżej, przepis art. 23a ust. 2 ustawy o okik zawiera przykładowy katalog praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Stosownie do ww. przepisu, za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się w szczególności stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do Rejestru.

Na mocy art. 479⁴⁵ k.p.c. Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest obowiązany przesyłać Prezesowi Urzędu odpis każdego prawomocnego wyroku uwzględniającego powództwo o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone. Na podstawie takich wyroków, Prezes Urzędu jest zobowiązany do prowadzenia rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone, stosownie do art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c. Przepis art. 479⁴⁵ § 3 k.p.c. ustanawia zasadę jawności Rejestru. Jawność Rejestru oznacza, że jest on dostępny dla każdego zainteresowanego, czyli każdy ma do niego prawo wglądu. Skutkiem formalnej jawności Rejestru jest niemożność zasłaniania się nieznajomością dokonanych w nim wpisów. W Rejestrze przytacza się treść postanowień wzorców umowy uznanych przez Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów za niedozwolone.

Wpisanie postanowienia do Rejestru, oznacza, że od tej chwili postanowienia te są zakazane we wszystkich wzorcach umów. Zakaz stosowania postanowień wpisanych do Rejestru dotyczy nie tylko tego przedsiębiorcy, przeciwko któremu zapadł wyrok w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, lecz również innych przedsiębiorców z danej branży. Za takim ujęciem przemawia podstawowy cel postępowania w sprawach o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, jakim jest usunięcie z obrotu postanowień, które Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał za niedozwolone. Chodzi bowiem o to, by konsumenci nie byli narażeni na te postanowienia w przyszłości w umowach zawieranych z innymi przedsiębiorcami. Ponadto, zdaniem Prezesa Urzędu, zakaz stosowania niedozwolonych postanowień wpisanych do Rejestru dotyczy także postanowień podobnych. Przedsiębiorcy stosują bowiem postanowienia, których istota jest taka sama, lecz konstrukcja gramatyczna, szyk wyrazów w zdaniu są różne. W związku z tym, zakazane jest też stosowanie postanowienia, którego zakres jest tożsamy z zakresem postanowienia wpisanego do Rejestru. Nie jest konieczna dokładna, literalna identyczność tych postanowień.

Stanowisko Prezesa Urzędu znajduje uzasadnienie w orzecznictwie. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 13 lipca 2006 r. (Sygn. akt III SZP 3/06) wskazał, iż stosowanie postanowień wzorców umów o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do Rejestru może być uznane w stosunku do innego przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów. Sąd Najwyższy uznał również, iż jeżeli Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uzna określoną klauzulę za niedozwoloną w wyniku przeprowadzonej kontroli abstrakcyjnej i zostanie ona wpisana do Rejestru, praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 23a ust. 2 ustawy o okik dopuszcza się każdy z przedsiębiorców, który wprowadza do stosowanych klauzul zmiany o charakterze kosmetycznym, polegające np. na przestawieniu szyku

wyrazów lub zmianie użytych wyrazów, jeżeli zmiany te nie prowadzą do zmiany istoty postanowienia.

W ocenie Prezesa Urzędu stosowanie przez Cezarego Brzezińskiego, Grzegorza Szyfmana, Jacka Kobierzyckiego i Witolda Krawczyka we wzorcu umowy pn. „UMOWA NR ...” postanowienie o następującej treści:

„Zmiany cen abonamentu będą ogłaszane w programie lokalnym naszej telewizji”,

jest tożsamy zarówno co do celów jak i skutków, z postanowieniem wpisanym do Rejestru pod numerem 401.

Kwestionowane postanowienie stosowane przez Cezarego Brzezińskiego, Grzegorza Szyfmana, Jacka Kobierzyckiego i Witolda Krawczyka przewiduje, że o zmianie opłaty za abonament konsument zostanie powiadomiony za pośrednictwem telewizji „BAŁ-SAT” s.c. Zmiana ceny abonamentu stanowi warunek umowy, o którym konsument powinien być powiadomiony. Art. 384¹ k.c. przyznaje konsumentowi prawo odstąpienia od umowy w przypadku takiej zmiany. Tym samym ważną staje się kwestia właściwego powiadomienia konsumenta o zmianie treści umowy, które dawałoby możliwość rozwiązania umowy. Ww. postanowienie takiej możliwości nie daje konsumentowi. Postanowienie to umożliwia Cezaremu Brzezińskiemu, Grzegorzowi Szyfmanowi, Jackowi Kobierzyckiemu i Witoldowi Krawczykowi dowolną zmianę ceny abonamentu bez obawy, że konsument w następstwie tej czynności wypowie umowę. Tym samym konsument zostaje pozbawiony przysługującego mu prawa do odstąpienia od umowy w przypadku zmiany istotnego postanowienia umowy telekomunikacyjnej, jaką jest cena.

Tożsamym celom tj. pozbawieniu konsumenta prawa do odstąpienia od umowy w przypadku zmiany ceny abonamentu ma służyć postanowienie wpisane do Rejestru pod numerem 401 *„O zmianie opłaty Operator jest zobowiązany poinformować Abonenta z czternastodniowym wypowiedzeniem poprzez zamieszczenie informacji w kanale informacyjno – planszowym, w formie ogłoszeń na budynkach lub pisemnie. Za takie powiadomienie uważa się również przesłanie druków opłat z nadrukowaną nową ceną”*.

Porównanie kwestionowanego zapisu wzorca *„Zmiany cen abonamentu będą ogłaszane w programie lokalnym naszej telewizji”* i postanowienia umieszczonego w Rejestrze pod numerem 401 dowodzi, że ich treść w sposób na tyle tożsamy kształtuje prawa i obowiązki konsumenta, iż można przyjąć, że oceniane postanowienie umowy mieści się w hipotezie zakazanych postanowień umowy. Postanowienie wskazane w sentencji decyzji oraz postanowienie wpisane do Rejestru mogą zostać uznane za tożsame co do celu i skutku. Każde z tych postanowień pozbawia konsumenta prawa do odstąpienia od umowy, do którego ma on prawo na podstawie obowiązujących przepisów prawa.

Konsekwencją stosowania przez Cezarego Brzezińskiego, Grzegorza Szyfmana, Jacka Kobierzyckiego i Witolda Krawczyka postanowienia wpisanego do Rejestru jest wprowadzenie do umowy o świadczenie usług dostarczania programów telewizyjnych w pakietach programowych w postaci sygnału audio - wizualnego rozprowadzanego drogą sieci kablowej pn. „UMOWA NR...” postanowienia bezwzględnie zakazanego. Stosownie bowiem do art. 479⁴² § 1 k.p.c., Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekając o uznaniu postanowień wzorca umowy za niedozwolone, jednocześnie zakazuje ich wykorzystywania. Sąd Najwyższy w cytowanej powyżej uchwale zaakceptował stanowisko, zgodnie z którym wpis postanowienia wzorca umowy do Rejestru skutkuje tym, że zakazane jest posługiwanie się wpisanym postanowieniem we wszystkich wzorcach umów, pod rygorem sankcji z art. 58 k.c.

Tym samym, w ocenie Prezesa Urzędu, stosowanie przez Cezarego Brzezińskiego, Grzegorza Szyfmana, Jacka Kobierzyckiego i Witolda Krawczyka w umowie o świadczenie usług dostarczania programów telewizyjnych w pakietach programowych w postaci sygnału audio - wizualnego rozprowadzanego drogą sieci kablowej pn. „UMOWA NR ...” postanowienia wskazanego w sentencji decyzji jest bezprawne.

W związku z powyższym, stwierdza się, że druga przesłanka art. 23a ust. 1 i ust. 2 ustawy o okik została spełniona.

Ad 3)

Przepisy ustawy o okik nie definiują pojęcia zbiorowego interesu konsumentów. Przepis art. 23a ust. 1 ustawy o okik stanowi jedynie, że nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów. Z całą pewnością mamy do czynienia ze zbiorowym interesem konsumentów, gdy działanie przedsiębiorcy dotyczy, bądź może dotyczyć nieograniczonej liczby konsumentów, których nie da się zindywidualizować.

W przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z naruszeniem praw nieograniczonej i nieokreślonej liczby konsumentów, którzy zapoznali się, bądź mogli zapoznać się z wzorcem umowy o świadczenie usług dostarczania programów telewizyjnych w pakietach programowych w postaci sygnału audio - wizualnego pn. „UMOWA NR...” zawierającym postanowienie, które zostało wpisane do Rejestru i zawarli, bądź mogli zawrzeć umowę na świadczenie tych usług z Cezarym Brzezińskim, Grzegorzem Szyfmanem, Jackiem Kobierzyckim i Witoldem Krawczykiem. Oferta świadczenia usług dostarczania programów telewizyjnych w pakietach programowych w postaci sygnału audio - wizualnego jest adresowana do z góry nieokreślonej liczby konsumentów. Z oferty tej skorzystali już konsumenci decydując się na odbiór telewizji kablowej, ale z tych usług w każdej chwili mogą skorzystać inni konsumenci mieszkający na terenie Łodzi. Krąg osób, który został już dotknięty stosowaną praktyką i który taką praktyką może zostać dotknięty jest nieograniczony i niemożliwy z góry do określenia ani zidentyfikowania. Za takim ujęciem odbioru ww. usługi świadczy również jej charakter. Zgodnie z Prawem telekomunikacyjnym usługa dostarczania programów telewizyjnych w pakietach programowych w postaci sygnału audio – wizualnego ma charakter publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej, to jest dostępnej do ogółu użytkowników (art. 2 pkt 31 Prawa telekomunikacyjnego), w tym konsumentów. Pojęcie użytkownika jest niezwykle szerokie. Użytkownikiem jest bowiem nie tylko podmiot korzystający z usługi, lecz także podmiot żądający świadczenia tej usługi. Użytkownikiem jest zatem każdy podmiot, który na gruncie ww. ustawy może żądać świadczenia usługi. Ogół użytkowników, czyli wszystkich podmiotów, które korzystają z usług lub mogą żądać świadczenia tych usług, to najszersze możliwe określenie potencjalnego zakresu usługobiorców (porównaj; Prawo telekomunikacyjne. Komentarz. dr hab. Stanisław Piątek. Wydawnictwa C.H. BECK Warszawa 2005. s. 93).

Stosowanie przez Cezarego Brzezińskiego, Grzegorza Szyfmana, Jacka Kobierzyckiego i Witolda Krawczyka zarzucanej praktyki wobec niemożliwej do zidentyfikowania liczby konsumentów wypełnia przesłankę naruszenia zbiorowego interesu konsumentów. Nie ma tutaj żadnych wątpliwości, że bezprawne działanie przedsiębiorcy nie dotyczy interesów poszczególnych osób, których sprawy mają charakter jednostkowy, indywidualny, lecz mogą naruszać uprawnienia nieograniczonego kręgu konsumentów, których sytuacja jest identyczna i wspólna dla całej grupy faktycznych lub potencjalnych kontrahentów (abonentów).

W związku z tym stwierdza się, że trzecia przesłanka art. 23a ust. 1 i ust. 2 ustawy o okik została spełniona.

Cezary Brzeziński, Grzegorz Szyfman, Jacek Kobierzycki i Witold Krawczyk nie przedstawili Prezesowi Urzędu zmienionego wzorca umowy, który nie zawierałby kwestionowanego przez Prezesa Urzędu postanowienia umowy. Tym samym należy uznać, że nie doszło do zaniechania stosowania zarzucanej praktyki.

W dniu 21 kwietnia 2007 r. weszła w życie ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331) na podstawie której straciła moc ustawa z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity Dz. U. 2005 r., Nr 244, poz. 2080, ze zm.: Dz. U. z 2006 r. Nr 157, poz. 1119; Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1834). Jednakże zgodnie z art. 131 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331) do postępowań wszczętych przed dniem 21 kwietnia 2007 r. stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

Wobec powyższego, Prezes Urzędu orzekł jak w sentencji.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o okik w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Łodzi.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów
Dyrektor Delegatury w Łodzi

Iwona Bielska

Otrzymuje:

Adw. Jarosław Kowalski

Kancelaria Adwokacka
Jarosław Kowalski
ul. Sienkiewicza 55
90-009 Łódź
Pełnomocnik:

1. Cezarego Brzezińskiego
2. Grzegorza Szyfmana
3. Jacka Kobierzyckiego
4. Witolda Krawczyka